

פעילות חינוכית חברתית וערכית

תג הסיגד - הצעה לטקס

(שיר: שפכי כמים. להתחיל בקול רם, ולהנמיך תוך כדי הקראה)

הכל התחיל לפני שנים רבות רבות. בני ישראל חטאו להשם והוא שלח את מלך אשור, שהחריב את ממלכת ישראל, והוציא את רוב ישראל לגלות. עשרת השבטים יצאו לגלות הרחוקה, ומאז נעלמו עקבותיהם.

אמרו חז"ל: עשרת השבטים גלו אל מעבר להרי החושך ואל מעבר לנהר הסמבטיון. ונהר זה אינו ככל הנהרות, שכל ימות השבוע הוא שוצף וגועש ויורק אבנים וחול, ואין אדם יכול לעוברו, ובשבת נח הנהר, וענן יורד ומכסהו עד צאת השבת. וגזירה היא מלפני השם, שאין יכולים עשרת השבטים להצטרף לחבריהם משאר שבטי ישראל.

היכן הם הרי החושך, והיכן הוא אותו נהר? איש אינו יודע איש אינו מכיר. אך כבר אמרו חז"ל שסמוך לימות המשיח ייפתח נהר הסמבטיון, ואז ישוב עם ישראל לארצו.

(המנגינה נפסקת)

מעבר להרים ונהרות שוכנת לה ארץ רחוקה ושמה אתיופיה. שם גרה במשך מאות ואלפי שנים קבוצה גדולה של יהודים, שכונו עדת "ביתא ישראל". יש אומרים שיהודי אתיופיה הם מבני שבט דן, שהוא אחד מעשרת השבטים.

במשך כל אותן השנים, התגעגעו היהודים לארץ ישראל וקיוו לחזור אליה, אך ידעו שרק נס יוציא אותם מהארץ הרחוקה הזאת. מנהג היה לילדי היהודים, שכאשר ראו חסידה עפה בשמים, היו רצים אחריה וקוראים בקול: "סימלה סימלה אַגְרָצ'ין יְרוּסָלַם דְּנָה", כלומר: חסידה חסידה, קחי אותנו לירושלים, לארץ ישראל!"

(שיר החסידה - שלמה גרוניך ולהקת שבא)

במאמץ ובדבקות שמרו יהודי אתיופיה על התורה. ולא קל היה הדבר. מלכי הארץ הרשעים ניסו בכל כוחם להכריח את היהודים להתנצר, ולעזוב את דת אבותיהם - אך היהודים לא הקשיבו להם.

קורבנות רבים נפלו. יהודים רבים נהרגו, נפצעו ונחטפו רק בגלל רצונם לשמור על התורה הקדושה - אך היהודים לא ויתרו אפילו על אות אחת מהתורה.

שבת, חגים, כשרות, תפילות, טהרה וקדושה - הכל הכל נשמר בקפידה.

(ברקע: תפילות הקסים או: קטע וידיאו על תפילת הסיגד)

ויום מיוחד נקבע בשנה - לחיזוק הלבבות, לתשובה, לתפילה. זהו יום הסיגד.

כבר זמן רב לפני אותו היום החלו ההכנות. רבים רבים יצאו מהכפרים והחלו ללכת למקום מרכזי אחד, ושם אירחו אותם בשמחה.

ביום הסיגד התאספו ההמונים. כולם צמו, התפללו, התחזקו בתשובה ובמעשים טובים, והתפללו שאולי אולי יזכו יום אחד לחזור לירושלים ולארץ ישראל...

(שיר "ובאו האובדים")

"והיה ביום ההוא ייתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור והגדחים בארץ מצרים והשתחוו להשם בהר הקודש בירושלים".

אשרינו שזכינו לחיות בזמן הגאולה. מה טוב חלקנו שיושבים אנחנו כולנו בארץ ישראל. חברים מכל קצות העולם יושבים בכיתה אחת וגרים ברחוב אחד, וכולנו כולנו חיים בארץ הקודש. נלמד מאבותינו, נשמור על מצוות תורתנו, ונתפלל שנזכה גם לגאולה השלימה ולבנין בית המקדש - במהרה בימינו אמן!